

A rasszizmus legelszomorítóbb válfaja: a hungarofóbia

2013 november 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A hungarofóbia a legelevenebb rasszizmus a Kárpát-medencében. Svájcisapkához hasonlított valaki egy milliók által megbecsült szimbólumot 24 évvel ezel?tt egy nagyvárosi fórumon.

Elemzések szerint akkor vetette meg lábát a rasszizmus a térségben sok évtized után.

Fogalommá is lett a „svájcisapkázás”…

Azért volt különösen káros a rasszista hasonlítás, mert a pártállam évtizedeinek talán egyetlen haszna: nyoma sem maradt a rasszizmusnak. A társadalomrombolásnak ezt az ízléstelen és veszélyes változatát visszaer?ltetni galádság volt.

Pár év múlva süllyeszt?be is került a svájcisapkázó.

Jött azonban az utánpótlás: a b?gatya és a fütyül?s barack. Aki ezeket a magyar kultúra csúcsteljesítményei közé sorolta, nemcsak barátságtalan, hanem szemellenz?s is volt. Sem a b?gatya, sem a fütyül?s barack nem magyar találmány.

Tetemcafat.

Ebben már ártó felindultság is megbújt. Mit megbújt? Felszínre hahotázta magát. Egyfajta verbális magyarverés kapott nyilvánosságot – valószín?leg törvénysért? módon. A felt?néskeltés és a garázdaság néha határesetek.

Szégyellhetné magát az is, aki nyilvánosságra engedte.

Az elhatárolódások elmaradtak. Legalábbis a nyilvános elhatárolódások. A háttérben azonban történhetett valami, mert a svájcisapkázót „levették”, a b?gatyázót külföldre küldték, a tetemez?t elcsendesítették.

Jöttek azután a turulcsomagolók.

Nekik a törvény el?tt kellett felelniük tettükért – ha halványan is, felpislákolt a jogállam követelménye; fiókban hagyták a kett?smércét. Egy szimbólum vécépapírba csavarása nemcsak ízléstelen, hanem elfogadhatatlan is Európában.

Vörös festékes szoborleönt?.

A faragott alak nem tudott ellenállni, ezért „bátran” leöntötte. Majd bátran külföldre iszkolt az igazságszolgáltatás el?l. Feltulipánozott bátorsága jól érzékelteti, hogy a hungarofóbiához sajátos jellembeliség is tartozik.

„A magyar genetikusan alattvaló.”

Jelent?s hatósági tolerancia is kellhetett ahhoz, hogy ezt a mondatot szeretetteljesen fogadják az alkotmányvéd? szakemberek. Gorombább sértést aligha lehet egy nemzeti közösség fejéhez vágni. Mindamellett jobb, hogy részvét fogadta a zavar tünetét.

„Röfög és zabálja a moslékot.”

Vélhet?en orvosi beavatkozásra vártak az alkotmányvédelem más esetekben felt?n?en serény civiljei is – ámbátor itt a kett?smérce körvonalai halványan kirajzolódnak a háttérben. Még jó, hogy azt nem írta: „boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolyájában.”

Akadt azonban színpompásabb is.

„Se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van legyilkolni azt, aki munkával, tanulással, innovációval viszi valamire.” Mindezt általánosítva egy közösség minden tagjára kiterjeszteni a kollektív b?n szürkületét árasztja.

Mi lenne a kollektív büntetés?

És még nem is szóltunk a tényleges, testi magyarverésekr?l, azok hatósági elnézésér?l, a kett?smércés igazságszolgáltatásról olyan térségben, amely szeretne az Európai Unión belülre kerülni éppen.

A hungarofóbia a legelevenebb rasszizmus a Kárpát-medencében.

Korlátozzák a nyelvet, hamisítják a történelmet, b?nözéssel okoznak testi és gazdasági kárt, mindezért a jogszolgáltatás kett?smércés. És a háttérben manipulálók fels?bbrend?nek kongatják bagázsukat.

Pedig ennél a szintnél Afrika is magasabbra jutott.
Kovács G. Tibor - gondola.hu

Ajánló